

Ein á ferð

Kanadamærin Eliza Reid lifir lífinu lifandi og treystir ekki um of á orlagadísirnar. Hún hikar ekki við að ferðast um framandi hluta heimsins í eigin félagsskap eða gera möguleika sína hagstæðari á blindum stefnumótum, en það var ástin sem dró hana til Íslands þar sem hún á nú heima.

Pórdís Lilja Gunnarsdóttir naut framandi ferðasagna Elizu meðan norðangarrinn skók íslenska skóga.

Eliza Reid geislar af lífgleði og hamingju. Hún er tilgerðarlaus, sjálfstæð nútíma-kona sem lætur ekkert stöðva sig og veit að hver er sinnar gæfu smíður. Fædd og uppalin í Ottawa í Kanada var hún frumburður foreldra sinna og systir tveggja bræðra, sem öll búa enn í Kanada, en er nú búsett á Íslandi fyrir tilstuðlan ástarinnar.

„Ég kynntist Guðna árið 1998 þegar bæði stunduðum nám í sagnfræði við Oxford-háskóla í Englandi og nöfn okkar voru dregin saman í samkeppni um blint stefnumót. Í þessari samkeppni setti maður nafn sitt í bolla og ég fyllti bollann hans Guðna með nafninu mínu, enda ekki hægt að láta forlögnum allt eftir,“ segir Eliza hláturmild en það var Guðni Th. Jóhannesson sagnfræðingur sem óhjákvæmilega dró nafn Elizu úr bolla sínum og bauð henni í ítalskan kvöldverð á einu veitingahúsa Oxford-skírís, en eftir það fóru Amorsörvar að hitta hjörtu þeirra tveggja.

„Þetta var alls ekki ást við fyrstu sýn, en ég hafði verið skotin í honum úr fjarlægð og í dag erum við hamingjusamlega gift,“ segir Eliza, sem talar nær lýtlauslausa íslensku eftir tveggja og háls árs búsetu hérlendis, einstaka íslenskukúrs hjá Endurmenntun Háskólans, kórstarf með Mótettukór Hallgrímskirkju og sjálfbodaðastarf Rauða krossins á Landspítala þar sem hún starfar í sjöppunni aðra hvora viku.

„Ég hef alltaf unnið sjálfbodaðastarf á sjúkrahúsum, jafnt í Kan-

ada, Bretlandi og á Íslandi. Starfið í sjöppunni hefur mikið hjálpað mér í tungumálinu, en fyrsta daginn var ég spurð hvort ég ætti tyggjó og hafði ekki hugmynd um hvað það þýddi, og hef lært mörg ný orð síðan,“ segir Eliza, sem annars starfar sjálfstætt sem markaðsfræðingur með prófgráður í alþjóðasamskiptum og sagnfræði, auk þess sem hún er blaðamaður í hálfu starfi hjá Iceland Review.

Að ferðast með sjálfum sér

Eliza smitaðist ung af ferðabakteríunni þegar hún heyrði ömmu sína segja frá heimsreisu sinni og ferðalögum um Evrópu og frænku sína minnst ferðalaga með Síberíuhradlestinni.

„Ég fékk snemma áhuga á stjórnmálum heims og stefndi strax á nám í alþjóðasamskiptum því ég þráði að læra um ólík lönd og hjóðir. Sem barn og unglingur ferðuðumst við fjölskyldan talsvert um Kanada og Bandaríkin, en 22 ára fór ég til meistaranáms í Englandi og hafði áður farið í tveggja vikna ferð til Rússlands á átjándu árinu. Eftir meistaraáráðuna ákvað ég að fara ein mín lífs í bakpokaferðalag um Evrópu og það var yndisleg upplifun,“ segir Eliza, sem einnig ferðaðist víða í starfi sínu sem markaðsfræðingur í Englandi.

„En þótt það væru businessferðir þótti mér ávallt mikið ævintýri að koma til nýrra áfangastaða. Þegar ég hafði svo tekið ákvörðun um að flytja til Íslands með Guðna; án atvinnu og ótalandi tungumálid, fannst mér tilvalið að eyða

EVINTÝRAKONA Eliza Reid er Kanadamær sem fann ástina í Íslandinum Guðna Th. Jóhannessyni sagnfræðingi. Hún er nú búsett hér á landi en ferðast þess á milli einsömul um heiminn og velur sér ekki alltaf kunnugar slóðir.

FRÉTTABLAÐIÐ/HARI

fyrst öllum mínum sparnaði í víðamikil ferðalag og byrjaði á að bóka far með Síberíuhradlestinni. Ég hafði séð ótrúlega heillandi myndir frá Úsbekistan og Kasakstan sem réðu úrslitum um að ég valdi að ferðast um Mið- og Suðaustur-Asíu en tíu dögum fyrir brottför þurfti ég að hætta við mánaðarferð til Kína vegna bráðalungnabólguafaraldurins,“ segir Eliza, sem fær ekki síður mikið út úr skipulagningu ferðalaga en ferðinni sjálfri.

„Það er svo margt sem mér finnst heillandi við ferðalög einhver sagði að undirbúningurinn væri helmingur gamansins og þar er ég sammála. Ég fæ ekki síður mikið út úr því að panta bæklinga, lesa bækur, skoða myndir, plana fjárhaginn og skipuleggja alla þætti ferðalagsins, eins og að upplifa ævintýrið að vera á staðnum. Fólk á hverjum stað er alltaf ótrúlegt og einstakt, og dýrmæt reynsla að treysta á sjálfan sig. Það er þroskinn í kjölfar þess að ferðast einn sem er svo eftirsóknarverður; alls staðar mætir maður nýrri áskorun og tungumálaörðugleikum, því ég hef komið víða þar sem enginn skilur orðið „ókei“,“ segir Eliza en þá koma orðtakabækur til hjálpar eins og þegar hún ferðaðist með Síberíuhradlestinni í klefa með þremur Rússum sem enginn talaði stakt orð í ensku.

„Með hjálp rússnesku orðtakabókarinnar tókst okkur að læra ýmislegt um hvort annað og það er dálítið fallett þegar kona ferðast ein að fólk finnst það þurfa að gæta manns og líta til með manni, en það sem mér líkar einmitt best við að ferðast ein er þetta tækifæri að kynna fólk á eigin for-

sendum því annars er hætta á að maður tali eingöngu við vini sína. Það er því engu líkt að upplifa ný lönd á eigin spýtur, sjá ólíka lífshætti, prófa framandi þjóðarrétti og þiggja heimboð til ókunnugra án þess að depla auga, en þó með heilbrigða skynsemi í veganesti.“

AÐ KAFNA ÚR HITTA Eliza fær sér svalandi kókóshnetu til að kæla sig niður.

Ástin er skilningsrík

Ótti hefur aldrei stöðvað Elizu á ferðalögum hennar, enda vonlaust að ferðast með ugg í brjósti.

„Ég hef svo sem aldrei lent í neinum hrakföllum utan þess hvað ég var rænd í Kasakstan. Það hræddi mig ekkert, en mér varð ekki um sel þegar ég fór í fyrsta sinn á hestbak í Mongólíu. Það er misjafnt hvað hræðir okkur mennina, en mér fannst útreiðar alltaf ógnvekjandi sport,“ segir hún og brosir feimnislega.

„Það rímar kannski einkennilega að ég kjósi að ferðast um heiminn ein, því ég er mikil félagsvera. Mér finnst gott að vera minn eigin herra og ráða alfarið hvernig ég eyði deginum, enda þegar maður ferðast í langan tíma og er með sömu manneskjunninni allan sólarhringinn þarf hún helst að vera ástin manns, og Guðni er of heimakær til að langa með mér. Eins og mörgum Íslendingum leiðist

honum of heitt veður en hann samgledst mér að fara og það er ómetanlegur stuðningur. Það þarf skilningsríkan maka til að skilja þetta flökkueðli og sjá á eftir manni út í óvissuna því sjálf veit ég hvar ég er öllum stundum en hann ekki,“ segir Eliza, sem annað slagði finnur netkaffihús á ferðalögum sínum þar sem hún lætur Guðna vita um ferðir sínar.

„Það er eitthvað mjög rómantískt við svona fjarveru. Ástarbréf bíða manns í tölvum kaffihúsa heimsins og maður lærir að meta maka sinn og ástarsambandið upp á nýtt,“ segir Eliza, sem ferðast hefur til 35 landa.

„Úsbekistan er uppáhaldið því landið er ótrúlega fagurt og alls staðar gamlar moskur og söfn en varla ferðamann að sjá. Ég fer ekki að gamni mínu á staði sem teljast hættulegir, en þó langar mig mikið til Íran þótt einhverjir kynnu að vara vestræna ferðamenn við ferðalögum þangað vegna stjórnmálaskoðana. Mín reynsla er sú að fólk er alls staðar eins; gott, gestrisið og skemmtilegt, þótt vissulega finnst alls staðar svartir sauðir innan um, en í miklum minnihluta. Íbúar heimsins eru upp til hópa yndislegt fólk; þeir hafa áhyggjur af því sama og fást við það sama; að fæða sig og klæða, sjá fjölskyldu sinni farboða, þeir hafa áhyggjur af stjórnmálaástandi og heimsfriði. Til eru dæmi þess að neikvæður skilningur ríki gagnvart bandarískum ferðamönnum, en skoðanir stjórnsvalda endurspegla ekki skoðanir almennings sem lítur á vestræna gesti sem sjálfstæða einstaklinga og sýnir þeim einstaka gestrisni og mannkærleika.“

VILTU SKJÓL Á VERÖNDINA?

MARKISUR

www.markisur.com

Hrein Fjárfesting ehf

REX Dalbraut 3, 105 Reykjavík · Nánari upplýsingar í síma 567-7773 og 893-6337 um kvöld og helgar

FYLL'ANN TAKK Bensín tekið í miðri Góbi-eyðimörkinni.

SÉÐ INN Í BÚDDAHOF Í Luang Prabang í Laos.

Gestrinni og háskafugl

Ævintýri eru á hverju strái þegar kona ferðast ein um heiminn og það þekkir Eliza af eigin raun.

„Ég var á búðarölti í Kasakstan þegar ég lenti á tali við búðarkonu sem skildi nánast enga ensku. Þarna var ég trúlofuð Guðna og gifting fram undan svo allir vildu vita hvenær brúðkaupið færi fram og vildu skála fyrir frjósémi okkar og ófæddum sonum. Eftir hálf tíma bauð hún mér heim til sín í kvöldverð svo ég kom við á netkaffihúsi til að láta Guðna vita um ferðir mínar, svo hann vissi hvar til mín hafði sést síðast,“ segir Eliza hláturmild.

„Konan bjó í dæmigerðri sovéska úthverfablokk með eiginmanni og fjórum sonum og heimilið bar þess merki að fjárráð væru af skornum skammti, en þarna elduðu þau glæsilega máltíð með alls kyns dásamlegum mat og vítasculd vodka, sem eru sovéska áhrif þótt strangtrúaðir múslimar drekki ekki vín, og eftir matinn buðu þau mér að gista á gólfinu hjá sér, sem ég og þáði,“ segir Eliza um þessa góðu vini og minnst fleiri óvæntra ævintýra.

„Ég svaf aftan í jeppa í Gobi-eyðimörkinni í Mongólíu í heila viku. Þar hitti ég tvo útlendinga á kameldýrum, en konan reyndist vera frá Kanada, nánar tiltekið sama litla þorpinu og ég, úr næstu götu þar sem ég ólst upp. Kom upp úr dúrnum að við þekktum sama fólk, en mér fannst þetta ták um hve heimurinn er smár, þótt stundin væri súrrealísk þá,“ segir Eliza glöð í bragði.

„Frá eyðimörkinni ákvað ég að fljúga til baka. Ég hafði heyrt hræðslusögur um flugfélög í pró-unarlöndum og hafði áður tekið flug í Úsbekistan, en þarna stóð ég frammi fyrir hrörlegri sovéska Antonov-vél sem flaug þessa leið einu sinni í viku og mjög dæmigerð fyrir þann flugkost sem ég hafði séð fyrir mér úr hræðslusögunum. Landgangurinn var skítugur, sum flugsætin á hliðinni, engin formleg farþegaskráning og ekkert starfsfólk sjáanlegt um borð. Aðrir farþegar voru tveir ástralskir verkfræðingar sem hristu hausinn en sögðu að meiri líkur væru á bílslysi í bakaleiðinni og engin önnur leið fær. Svo skrölti vélin af stað og hóf sig til flugs, en þá birtist úr flugstjórnarklefanum flugþjónn með morgunsnakk; vodkaskot eins og hver gat í sig látið. Ég ákvað að taka minn væna skammt af vodkanu því mér fannst skárrí tilhugsun að vera aðeins kennd ef flugvélin skyldi hrapa,“ segir Eliza og hlær dátt að minningunni eftir á.

„Frá Mongólíu fór ég til Japan og kom til Tókýó eftir tveggja tíma lestarseinkun klukkan tvö að nóttu. Ég átti hvergi bókaða gistingu en starfskona í lestinni bauðst til að lána mér GSM-símann sinn í leit

VERÐANDI MUNKAR Ungir drengir í Mongólíu nema munkafraði.

að gistingu, þótt sjálf hefði ég hugsað mér að finna netkaffihús og hanga til morguns. Þá bauð hún mér að koma heim með sér, sem reyndist vera á einhvers konar kvennaheimavist þar sem gestir voru stranglega bannaðir. Ég varð því að læðupúkast með risastóran bakpoka inn á herbergi hennar þar sem hún náði í vinkonu sína um miðja nótt og þær útbjuggu dýr-

indis máltíð handa mér og bjuggu mér rúm fyrir nóttina,“ segir Eliza um þá ótrúlegu gestrisni sem alls staðar mætti henni á þessu þriggja mánaða ferðalagi hennar um Asíu.

Sátt og samlyndi

Og Eliza er hvergi hætt að ferðast; þegar byrjuð að skipuleggja tveggja mánaða ferðalag um Afríku þar sem hún hyggst heimsækja Gambíu, Senegal, Malí, Búrkína Fasó, Tógó, Gana og Benín. Vita-skuld ein á ferð.

„Mig langar að sjá heiminn allan. Maður lærir svo mikið um sjálfan sig, um fólk almennt og lífið í sinni fjölbreyttustu mynd. Ég er sannarlega ekki að finna lækningu við krabbameini eða hlúa að öðrum heimslausnum, og sumir myndu segja ferðalögin eigingjörn, en vonandi gefur það mér meiri skilning á veröldinni og slíkt er mikilvægt þegar kemur að virð-

ingu og fordómaleysi. Maður lærir um íbúa heimsins hvað þeir eru meira líkir en ólíkir; allir þurfa þeir að borða, klæða sig og sofa, hlæja, gráta, vinna og elta drauma sína, gleði og sorgir,“ segir Eliza fullmeðvitun um forréttindalífið sem fylgir því að vera Kanada-maður og Íslendingur.

„Bæði löndin eru auðug velferðarríki sem hlúa vel að þegnum sínum og eru frjálslýnd, en lífið getur verið gott annars staðar líka. Þótt fátæktin sé mikil víða finnst mér fólk ekki endilega óhamingjusamara og það hefur sýnt mér að veraldlegur auður skapar ekki hamingjuna. Öll ferðalög eru til góðs því öllum er hollt að fræðast um önnur lönd og þjóðir. Þangað má fara í eigin persónu, en líka fræðast í bókum og sjónvarpi, auk þess að vingast við útlendinga. Allt þetta eykur skilning meðal þjóða og stuðlar að sátt og samlyndi.“

EINN Á BÁTÍ Munaðarlaus filsiungi frá Pinnewala í Srí Lanka.

LOSTÆTI Sölukona með djúpsteiktari risakóngulærum sem þykja lostæti í Kambódíu.

Langar þig að hitta Ronju?

Útgáfuhátíð í Pennanum Kringlunni í dag kl.13
Ronja kemur í heimsókn og skemmtir krökkunum.

Leikhúsmiði og bók - fyrstu fimmtíu sem kaupa bókina um Ronju ræningjadóttur fá boðsmíða á sýninguna.

Verð
2.490 kr.

50
leikhúsmiðar í boði
- fyrstur kemur
fyrstur fær

Nú er bókin um Ronju loksins
fáanleg aftur!

Ronja, rassálfar, dvergar og nornir.
Spennandi frá upphafi til enda.

BORGARLEIKHÚSIÐ

PENNAN

Eymundsson
-svör við öllu

Þöntunarsími: 540 2145

MADRASSAH í Bukhara í Úsbekistan.